



# Búnaðarsamband Eyjafjarðar

Ráðgjafafjónusta í landbúnaði á Norðausturlandi

Búgarði Óseyri 2 • 603 Akureyri • Sími 460 4477 • Fax 460 4478 • Netfang: bugardur@bugardur.is  
Garðarsbraut 5 • 640 Húsavík • Sími 460 4477 • Fax 464 0406

**Alþingi**

**Erindi nr. P 128/1778**

**komudagur 2.5.2003**

Akureyri 25. apríl 2003

Landbúnaðarnefnd  
Alþingi  
150 Reykjavík

Landbúnaðarnefnd Alþingis hefur óskað eftir umsögn Búnaðarsambands Eyjafjarðar um fyrirbyggjandi frumvörp til nýrra jarða- og ábúðarlaga. Undirrituðum hefur verið falið að svara bréfinu og vil ég hér með koma eftirfarandi athugasemdum á framfæri.

Frumvarp til jarðalaga.

Heilt yfir er það álit okkar að hér sé um að ræða breytingar til bóta og til samræmis við breyttar áherslur í landnotkun. M.a. eru ýmis ákvæði í núgildandi lögum um ættaróðul og fleira því skylt sem virka hálfgerðir forngripir og var því nauðsynlegt að fella þau ákvæði út.

Tvennt viljum við nefna sem að okkar álit orkar tvímælis að hafa inni.

Annarsvegar eru það ákvæði í 14. og 35. gr. um að ríkissjóður og ríkisstofnanir þurfi ekki að leita eftir samþykki sveitarstjórna við ráðstöfun fasteignar og þá ekki heldur að bjóða sveitarstjórnnum forkaupsrétt að landi eða öðrum fasteignum. Þarna teljum við eðlilegt að sveitarstjórn hafi svipaðan íhlutunarrétt eins og þegar um einstaklinga er að ræða.

Í öðru lagi teljum við það of langt gengið að það þurfi samþykki landbúnaðarráðherra, að fenginni umsögn Bændasamtaka Íslands, til þess að fá að selja t.d. 2.500 fermetra lóð út úr jörð. Í athugasemdum um 20. gr. frumvarpsins kemur skýrt fram, að ákvæðin um að ráðherra þurfi að samþykkja landskipti eru túlkuð svona þröngt. Þarna finnst okkur að undanskilja mætti sölu á smáspildum t.d. öllum sem væru 1 ha eða minni og láta þar nægja að viðkomandi sveitarstjórn fjalli um málið.

Að lokum má nefna, að við teljum ekki koma nægjanlega skýrt fram hver sé lögbýlisréttur en um niðurfellingu hans er fjallað í 27. gr.

Frumvarp til ábúðarlaga.

Hér teljum við eins og með jarðalögin að flest horfi til bóta og eru raunar sum ákvæði í núgildandi lögum mjög úrelt.

Hér er það einnig aðeins tvennt sem við höfum efasemdir um og viljum nefna sérstaklega.

Ákvæði í 21. gr. um að framlög og styrkir til ræktunar eða annarra framkvæmda á jörðum skuli verða eign jarðareiganda teljum við hæpin. Í flestum tilfellum framkvæmir og kostar ábúandi framkvæmdir sem þessar og er þá eðlilegt að framlögin renni til hans m.a. í ljósi þess að oft er þarna um hvatningu til framkvæmda

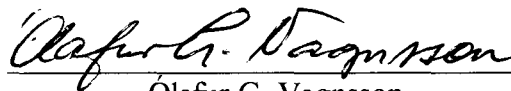
að ræða t. d. eins og styrkur út á kornrækt. Taka mætti síðan tillit til þess við úttekt að þarna hefði fengist styrkur til lækkunar á kostnaði.

Þá teljum við, að ákvæðið um að aðeins skuli starfa tveir úttektarmenn fyrir allt landið, sé mjög hæpið. Þetta ákvæði kom reyndar inn við endurskoðun á lögnum árið 2000 og felldi úr gildi ákvæði um að í hverju sveitarfélagi skyldu vera tveir úttektarmenn. Þarna teljum við að þyrfti að fara einhvern milliveg t.d. að tveir úttektarmenn væru í hverri sýslu eða jafnvel landsfjórðungi. Það hlýtur að verða mikill ferðakostnaður vegna úttekta þegar aðeins tveir menn eiga að sjá um allar úttektir á landinu og erfiðara að sinna starfinu þegar um svo miklar vegalengdir er að ræða.

Látum þetta nægja en gerum okkur vissulega grein fyrir því að hér var yfir mikið lesefni að fara og því hætta á að eitthvað, sem ástæða væri að gera athugasemdir við, hafi farið fram hjá manni.

Virðingarfyllst

F.h. stjórnar Búnaðarsambands Eyjafjarðar



Ólafur G. Vagnsson